

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 361. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald03val-shoot-idm140321577975712.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

DEN FEMTE HANDLING2)

DET FØRSTE OPTRIN

HOTHER OG GEVAR

HOTHER

Det er nu ti Vintre viise Gevar, siden jeg tvang den lodne Vildmand til at give mig dette Sværd.. Ikke gav han mig det med sin gode Villie.. Jeg erindrer mig endnu, hvor længe han vred sig og sprellede imellem mine Arme.. hvorledes han græd, og hvor mange Udflugter han søgte, men da han saa, at det var forgieves, og jeg nu havde Mimming i min Haand, tudede han, som en gammel Ulv, rev sig i Skieggert og flyede ind i Skoven.. det er, som om jeg endnu hører, hvorledes han hylede længere og længere borte imellem Fieldene, indtil Lyden af hans Skrig forsvandt i den græsseligste Storm som de Findlandske Trolde nogen Tid har opvakt.. Fra den Dag af er jeg bekendt med Krig og Orlog.. Døden er mig ikke fremmed, og jeg har seet blodige Optrin, uden at rympe Øienbrynene.. Alfader har givet Guderne Magt til at gjøre Hother lyksalig; men Thor selv, har intet, som kan forskrække ham.. Saaledes tænkte jeg i gaaer, viise Gevar..

GEVAR

Altings viise Bestyrer finder for got undertiden at erindre os om, at vi ere Mennesker. Støv under Pandseret og Kobber-Hielmen.. Støv i Guld og i

* *
-- 362

Skindene af de hvideste Hermeliner. Men jeg giver dig ret.. Naturen selv maatte gyse, da Dagbrækningen viste denne Nats Afskyeligheder.. den uforsagteste og den graaehærdede Helt bør skielve for det, som er modbydeligt for Menneskeligheden...

HOTHER

Trehundrede af de kiekkeste Kiemper!.. den ringeste af dem, stolt som en Konge-Søn, og modig som den, der fegter for Dyden selv!.. Man seer endnu den høie Mine i deres Ansigt, hvormed de foragtede Døden og deres Mordere.. Men bemærkede du ikke, Gevar.. den vilde Glæde, det halv fortvivlede Mod, som havde efterladt sig stærke Træk i de faae bevæbnedes Ansigter?.. og om disse er man vis paa at finde en Ring af Fiender, som de har sendt for sig til Valhal.. Ha! til Niflsheim ere Forræderne sendte.. Nogle udmerkede sig ved Mængden af dem de havde dræbt, og disse ere uden Tvivl de, som har vidst, at deres Konge var død..

GEVAR

Jeg sagde dig det, at de Danskes Troeskab har neppe sin Lige.. Og Rolf fortiente at herske over de Danske.

HOTHER

Det er en Triumpf for Lasterne, naar en dydig dør.. Men saa mange!.. Alle, alle disse troe.. disse ædle!.. I Gaar endnu.. i Gaar betroede de sig til Glæden, og frygtede for den blotte Mistanke, at der kunde være en Forræder i Rolfs Gieste-Sal. Nu rinder deres Blod igiennem Gaderne.. Thi de to.. de to ædlestede af dem alle ligge nu vel og.. udstrakte paa Dynger af deres Konges Mordere..

GEVAR

Levede de endnu Biarke og Hialte, da du kom tilbage fra Fiorden?..

HOTHER

Bedekkede med Saar, uden Skiold og Hielm, stod de endnu som to høie Taarne, der true den

langt omkring dem sværmende Almue med deres Fald.. Og var det kun faae, som dristede sig til at komme dem nær.. Men jeg kunde høre det, især paa min Hialtes Hug, at hans Arm begyndte at blive mat.. de raabte endnu høit til hinanden, og erindrede sig indbyrdes om Rolfs Dyder og hans Død..

GEVAR

Ved Odin, en god Konge er først lykkelig efter sin Død..

HOTHER

Rørende var det at see, hvorledes Rude understyttede sin Biarke, og snart bødede for ham med sit Skiold, snart opmuntrede ham med Ord, naar han begyndte at lade Armene synke.. den ædle Rude, jeg kunde see, at en usædvanlig Ild rasede i hendes fromme Øine, naar hun talte.. Ved min Hialtes Fødder laae en død Skioldmøe som jeg ikke kiendte.. Men Aluide.. hende, som er saa bekiendt for Viisdom, Sagfmodighed, og især for det mageløse Venskab med Rude.. hun anfaldt som en rasende alle dem hun kunde overkomme, og søgte, som det lod, kun at opirre en til at dræbe sig.. Guderne veed, at om disse ædle falde, er det ikke min Skyld.. heller ikke Hiartvars.. Han har ofte nok ladet dem tilraabe Fred og Venskab.. Men dermed opirrer han dem kun.. Jeg raabte og .. men jeg vilde ikke gaae nær, for ei at fortørne min Hialte.. Han blev mig vaer, og saae smilende til mig, uden at svare.. Himmels, og jeg troede at finde Foragt i hans Smil.. Hvor bittert.. hvor evig smerteligt var det mig, om min Hialte skulde foragte mig i sin Død!

GEVAR

Foragte dig?.. Nei min Hother.. det udvortes Skin kan opirre Helten, til at dræbe sin Ven.. til at støde Sværdet i det Bryst, som var ham kiere, end hans eget.. men til at foragte sin Ven, hører hundrede Aars Overbevisning.. den blinde

364

Tilbøielighed, som hastig kan falde ned til Foragt, fortiente aldrig Navn af Venskab.. og gjør han det, da være det dig en fuldkommen Trøst, at du ikke foragter dig selv.. Men det, som jeg vilde tale med dig om.. Forundrer du dig ikke over den pludselige Forandring hos din Raadgiver?.. I Nat endnu lavede jeg alting til Flugt, og nu lader jeg Asmund holde vore Folk i Beredskab til Landgang.

HOTHER

Jeg glemte at forundre mig derover, da jeg saae dem, som i gaaer rustede sig til mange Aars Glæde, nu ligge udstrakte.. døde.

GEVAR

Men Skulde er blant de døde, og dette retfærdiggjør mine nye Hensigter. Hiartvar har nu ikke det mindste Skin af Ret til den danske Throne, og han er vist den sidste, som disse saa høit fornærmede vil adlyde.. Biarke, endskiønt nærmere og elsket af sine Landsmænd, er intet uden Rudes Mand.. om han er.. Du er Svanvides Sønesøn, den næste Arving til Undersaatter, som vil tage imod dig med Glæde, naar de høre dig nævne. Mon nogen vil betænke sig et Øieblik paa at vælge imellem Hiartvar og Hother?..

HOTHER

Du smigrer mig?.. Men forlad mig!.. Jeg kan ikke lukke Øiet i for saa indtagende Billeder.. Skygger som Gevar viser mig.. det er sandt, det overgik altid mit største Haab.. men et Kongerige .. Danmark.. at deele med min Nanna.. det kan fortjene Betragtninger, om det og var umueligt.

GEVAR

Og hvorfor umueligt?.. de faa overblevne udmattede Svenske kan dog ikke forskrække dig?.. Vore Normænd ere muntre og stærke og gaae i Ilden for deres Konge.

365

HOTHER

Hiartvar er ikke den Mand, som jeg kan frygte for; men det Fiendskab, som var imellem Helge og min Fader... det Had, som Rolf bar til Atisle..

GEVAR

Det kan ikke veie on mod det Had, som de Danske maae bære til Hiartvar.. En ubekiendt.. en

Det kan ikke være op med det Hæd, som de Danske maaske søge at hævne. En besværgelse er utaknemmelig.. besmittet med sin og deres Konges Blod.. Før skulde de søge sig en Regent blant Nithers Afkom.. Men.. skjønt de fleste maaskee vil troe, at du har Deel i dette.. er det dog og bekiendt, hvor høit du er fornærmet; og desuden.. her maae jeg sige dig det.. retfærdiggjør dit Navn dig, og man vil ikke tiltænke dig noget uædelt.. og desuden synges allerede om dine Bedrifter, ved alle Giestebude i Norden.. og desuden er du af Dans Afkom..

HOTHER

Jeg overlader mig til dig, min Fader..

GEVAR

Gunde gjør dig allerede bekiendt blant de faa Indbyggere, som denne Nat kan have levnet i Leyre. Asmund venter paa mit Vink, at sætte Folkene i Land. Da skal du tale høit til Hiartvar; og væ ham om han betænker sig paa at flye..!) Vi ere maaskee bemærkede.. Tiden vil lære det øvrige, Hother..

HOTHER

De leve!.. det er vore to Helte, som komme understyttede af deres Valkyrier..2) hvilket Syn!..

GEVAR

Du vil ikke, at din Hialte skal see dig!3)

* * *
--- 366

ANDET OPTRIN

BIARKE. HIALTE. RUDE OG ALUILDE

BIARKE

Vi flye dog ikke.. Men nogen Hvile, som du siger, kan være tienlig.. Jeg mærker.. Ha nu har jeg stor Lyst, at see Odin.. Siig mig Rude, kiere Hustrue, om du seer ham nogensteds!

RUDE

Min Biarke, vil du have Lykke at krige fremdeles, da løft dine Øine op til Himmelen, og gjør dit Offer til den, som har Magten og Seieren i sin Vold! .. Du bliver bleeg.. du dør min Biarke..

BIARKE

Men jeg har alligevel hævnnet mig skiellig paa dem.. der hialp hverken Skiold eller Brynie, hverken Hielm eller Kreft imod dette mit skarpe Sværd .. der laae omkring mig med døde Forrædere ligesom et høit stort Bierg.. Mig tykkes, Hialte, at du gjorde og lyst, hvor du foer frem..

HIALTE

Jeg veed ingen Sted, hvor tapre og duelige Krigsmænd gjordes meer fornødne, end der, hvor jeg stod.

BIARKE

Saae du ham, den stærke Svenske, som hug saa dybt i mit Harnisk, igiennem Pandseret, som det havde været Vox?.. Men jeg hug til ham med min Snertir, og kløvede ham lige ned i Bryst-Benet.. da flyede de andre Niddinger og turde ikke komme mig nær.. Men.. jeg veed ikke hvorledes det er, Hialte.. det bliver mørkt for mine Øine.. Jeg svimler.. laan mig din Arm, Rude!

RUDE

Hvad vil du?..

BIARKE

Føer mig derhen, hvor min Herre faldt.. der.. ved hans Hoved..1) Jeg føler.. at jeg dør.. mine

*
- 367

Knæe ryste.. og en Mathed.. som jeg før aldrig fornam.. Hold mig fast min Rude!.. Men jeg vil døe leende, som Agner døde.. thi jeg dør for min Konge.. dog at hævne ham.. at igiennemstøde Forræderens Hierte.. den Lyksalighed.. dertil var jeg ikke værdig.. den er en ædlere forbeholden.. maaskee dig min Hialte.. men du bløder stærkere, end jeg..

HIALTE

Og jeg kunde være i Valhal, førend du.. Men Blodet er varmt i mig endnu, og jeg føler ikke, at det formindskes.. Bitterhed.. Ha!.. en rasende Tanke, som opflammer min hele Siel, gjør, at jeg ikke føler det..

BIARKE

Hold mig min Rude.. Her vil jeg døe ved min Herres Hoved.. men tag dig i Agt, at jeg ikke rører ham, naar jeg falder.. Ha!.. min Rude, jeg dør, men jeg dør som en ærlig Mand.

RUDE

Du dør som en Helt, min Biarke.. Alle, som hører det, skal misunde dig.. og mig, som du elskede.. Efter tusinde Aar skal endnu de unge Møer synge din Roes for deres Brudgomme, de unge Helte, naar de gaae i Kamp for deres Konge, og sige til dem: Fortien at døe, som Biarke døde..

BIARKE

Og som Hialte.. Kom Hialte!.. Leg du dig ved din Herres Fødder!.. at naar de komme og randsage disse døde Liig, enhver kan see, at vi har troelig tient vor Herre og Konge.. det hindrer ikke, at Ravne og Ørne fortære siden vort Legeme, naar vi ellers døe, som oprigtige og tappe Krigsmænd, paa Val-Stedet hos vor Konge..

HIALTE

Ja ved min Herres Fødder.. Ha, ved Odin jeg fortien det ikke..

ALUILDE

Ædle Hialte!..

368

BIARKE

Min Rudel.. Beste Hustrue!.. Jeg forlader dig .. Men de kostbare Taarer, som du værdiger mig .. de gjøre mig det tungt, at forlade dig.. Tør dem af min Rude!.. Guderne ere hos dig.. Kan mine Been blive lagte hos Agners.. eller.. hos Rolfs..1).

RUDE

Død er han.. Den fortreffelige Mand.. den anden af de beste Mænd, som jeg overlever!.. i min første Ungdom!.. Alfader!.. Og paa den samme Dag, som Agner faldt.. Ulyksalige Dag!.. Biarke, min Biarke!.. nu er du ikke meer.. Jeg skal ikke tiere læse den ømmeste Siel, ikke den søde Melancholie, ikke dine Venners Dyder, og ikke fremmedes Modgang i disse Øine.. De ere lukkede.. for evig lukkede.. Heller skal jeg ikke hænge ved din Arm, og lokke hemmelige Dyder af dig.. og trette mod din elskværdige Stortalenhed, naar du talte om din Rude.. og hvem din Svoger var, og om Rolfs Ære.. Død, død er du.. Men jeg vil ikke beklage dig.. det er ikke ved Taarer, at jeg skal fortiene, at være Biarkes Enke.. Ha Hialte!.. har du Styrke endnu til at hævne din Ven?..

ALUILDE

Seer du ikke, at han arbeider med Døden?..

HIALTE

Ja, ved min Herres Fødder sagde han, den beste Mand, at jeg skulde ligge.. Sagde han ikke det Rude?.. Men jeg vil ikke ligge ved min Herres Fødder?..

HOTHER2)

Jeg kan ikke udstaae det længere Gevar.

RUDE

Hvad gjør dit Øie saa vildt, Hialte?.. dit Aasyn er grummere, end det var i Kampen.

* *
-- 369

HIALTE

Ha, jeg betroede.. og nu raser denne Tanke i mit Bryst.. Jeg ubesindige!.. at jeg skulde betroe min Konges Liv i andres Hænder!.. og.. Himmel.. til en, som ikke holdt sig det for en Skam, at tiene en Forræder!.. Hother, Hother!.. Guderne veed, at jeg intet uædelt kunde tænke om dig.. Men nu har du gjort, at jeg er skyldig i min Konges Død..

HOTHER1)

Nei!.. Nei, min Hialte!.. ikke skyldig i din Konges Død.. ved alle hellige Guder ikke skyldig.. du kunde ikke have forsvart Rolf bedre, end jeg forsvarte ham.. Bebreid mig ikke, at jeg fulgtes med en Forræder!.. Guderne har skiult de menneskelige Hierter for dig og for mig..

HIALTE

Ha!.. min Ven!.. Man behøver kun at see den oprigtige, for at troe ham.. Men du adspredede en Taage fra mine Øine.. du gjør mig det let at døe.. Nu.. min Hother, nu.. har jeg fortient at være din Ven.. saa læg mig ved Fødderne af min Konge..2).

HOTHER

Min Ven, min Ven!... En Halv-Gud maatte ønske sig Dødelighed, for at døe som Hialte..

RUDE

Sønnesøn af Svanvide!.. thi Hialte har sagt mig det.. Her ligger min Broder.. min Konge.. og her min Mand.. de to ypperste og de to dydigste Mænd i Norden.. Vær Vidne til min Ulyksalighed, og lad den røre dig!.. Vær stolt deraf, at jeg fordrer Hielp af Helges Fiende!..

HOTHER

Ædleste Fyrstinde.. alt Fiendskab er forviist..

* *
-- 370

for evig forviist af mit Hierte.. men.. Jeg kan kun svare dig med Taarer..

RUDE

Ingen Taarer Hother!.. Blod, Blod, Forræderens Blod, er det, som jeg fordrer af dig..

HOTHER

Væ mig, at jeg skulde lade mig forlede til at sværge Hiartvar Troeskab!.. Ak Rude!.. Jeg kan ikke.

RUDE

Du kan ikke.. den har du tilsoeret Troeskab, som myrdede sin Konge.. den nedrigste af alle Forrædere.. Vel!.. Jeg kiender dig nu, Vanslægtede.. Søn af Hothbrod!..

HOTHER

Din Sorrig gjør dig bitter, Fyrstinde.. Men jeg vil give dig Tid til at undskylde mig.. til at overveie, om man bør spøge med Løfter1).

RUDE

Nei Hother!.. du bør ikke spøge med dem.. Men jeg har og gjort et Løfte, hvormed jeg ikke vil spøge.. og det er, at jeg ikke vil undskylde dig .. ved Odin, ikke førend du toer dine Hænder i Hiartvars Blod!..

HOTHER

Ha Gevar, Gevar!..

RUDE

Rolf!.. ulyksalige Konge, er da ingen som vil hævne din Død?.. Ingen paa Jorden?..2).

ALUILDE

Lader os flye min Rude!.. den Troeløse.. at de i det mindste ikke drive Spot med vore Taarer!..3) eller forlad mig!..

* * *
-- -- 371

TREDIE OPTRIN

RUDE. ALUILDE. HOTHER. VIGGO

VIGGO

Hvorhen min Aluilde?..

RUDE

Retfærdige Guder, deter Viggo.. og uden Saar!..

VIGGO

Du vender mig Ryggen, min Aluilde?..

ALUILDE1)

Ikke krøb du i Skiul, ædle Hialte.. du frygtede ikke for at see et blot Sværd, men gik Døden frivillig i møde, for at hævne din Konge.. da du dog kunde have skiult dig, hos din troelovede Signe!..

VIGGO

O i Guder, var min Marter ikke stor nok, at du og.. du og vil dræbe mig, min Aluilde?..

ALUILDE

Rosen-Knoppen, naar den aabner sig en Foraars Morgen, er ikke saa smuk, som dine Saar, Hialte!.. du fikst dem for din Konge.. din Velgjører.. Omendskiønt jeg veed dog ikke, at Rolf gav dig noget herligt Clenodie.. du lovede ikke, men du holdt..

VIGGO

Jeg forstaaer dig.. men ved alt, hvad der er helligt.. endnu engang.. jeg besværges dig Aluilde, hør din Viggo, førend du fordømmer ham!..

ALUILDE2)

Min Viggo?.. Har du glemt, at du var din Konges, og erindrer, at du er min?.. Forræder!..

RUDE

Hør ham, Aluilde, førend du fordømmer ham!

HOTHER

Viggo en Forræder?.. Hvilken Ubillighed!

* *
-- -- 372

VIGGO1)

Jeg vilde have spurgt dig, Hagbarth.. men siden jeg finder dig her, vil jeg ikke spørge dig.. du kan ikke være skyldig..

HOTHER

Saa sandt, du elsker Æren, ædle Viggo, jeg gjorde hvad jeg kunde, og burde..

ALUILDE

En formastelig Eed!.. Ha!.. saa sandt han elsker Livet, skulde du have sagt.. Og, ved Odin, jeg havde troet dig.

VIGGO

Dersom jeg var mig nogen Feighed bevidst.. eller maaskee, om det var ved Giestebudet i Gaar.. da kunde dine Forhaanelser smerte mig, Aluilde! men nu.. hør min Eed!.. ved Rolfs.. ved min døde Konges Ære.. nu skal de smerte dig!..

ALUILDE

Og hvad vilde du vel sige til din Undskyldning?

VIGGO

Min Undskyldning har du forspildt.. Jeg er saa stolt, som du2).

RUDE

Himmel!.. der kommer Forræderen.. Han kommer.. Hvorledes skal jeg udholde det, at see ham.. besmittet med Rolfs med Biarkes Blod.. og stolt af sin Ugieming?.. Viggo, Viggo, er du troe.. men nu er det for sildig for dig, at bevise det..

ALUILDE

Vær forsikkert, min Rude, at han kun venter paa at hylde sin ny Konge..

VIGGO

Det er min eneste Frygt, at han ikke vil antage mig i sin Tieneste.

ALUILDE

Ved Forrædernes Gud.. om de har nogen..

* *
-- 373

troe mig, Viggo.. Jeg skal fornede mig til at begjere det af ham. Om det skal koste mig et Knæfald, skal jeg frelse dit Liv!..

VIGGO

Jeg takker dig.. Men jeg vil dog gaae noget tilside, at Hiartvar ikke lader mig dræbe, førend du har holdt din Eed..1).

ALUILDE

At jeg nogentid har kundet elske ham!.. Ha lyksalige Signe!2).

RUDE

Skiul mig, Aluilde!..

FIERDE OPTRIN

RUDE. ALUILDE. HOTHER. HIARTVAR, OG FØLGE

HIARTVAR3)

Jeg kan ikke undre mig over den Afskye du viser for mig, ædleste Fyrstinde.. den har Skin.. den har stort Skin af Billighed, men..

RUDE

Frekke Rebel!.. Saa vidt har du dog vel ikke forglemt dig, at du endnu skulde vove, at fornærme mig med Undskyldninger!

HIARTVAR

Jeg havde forglemt Menneskeligheden, om du i denne Tilstand kunde opirre mig.. Men jeg veed, at Rude, naar hun faaer Tid til Eftertanke, er viis nok, til at undskylde mig selv.. og ædel nok til at beklage mig..

RUDE

Der ligger din Konge Hiartvar.. og der ligger hans troe Svoger.. og den, som du seer ved hans Fødder, var bedre, tusinde gange bedre end du, om du og var uskyldig som dette Hierte4).

*** 374

HIARTVAR1)

Himmel!.. hvor billig er din Forbittrelse!.. da jeg selv.. Ha i Guder!.. og Skulde!.. men hun er ikke meer.. og Rolf!.. men prægtigere Død kunde han ikke have ventet sig.. det er ikke af de ringeste, som ere faldne med ham, men af de mægtigste og ædleste.. hvilken Troeskab!..

RUDE

Det Ord nævner du, og dør ikke af Skam?..

HIARTVAR

Ha jeg var ikke hans Undersaat, Rude.. og jeg er din Konge.

RUDE

Retfærdige Guder, det hører I!.. Hiartvar.. en ubekjendt, om han ikke havde myrdet sin Konge .. Han er nu Rudes.. Han hersker over Helges Datter..

HIARTVAR

Jeg har soeret ved Freyer, at du ikke skal opirre mig!.. Men det tillader du mig dog, at beundre disses Troeskab!.. Jeg havde ikke saa troe en Mand..2) uden det skulde være Hagbarth.

HOTHER

Og hvorlænge regner du mig blant dine Mænd Hiartvar?..

HIARTVAR

Ikke til Solen gaaer ned over hine Bakker, Forvovne!.. Men jeg ønskede kun, at have den ringeste af disse i dit Sted.. dog de ere alle døde.. Ingen af dem har vildet overleve sin Konge.. Ingen..

ALUILDE

Om jeg siger dig en, Hiartvar.. og en, som brænder efter at tiene dig?

HIARTVAR

Nævn ham Aluilde, og du viser mig den kostbareste Skat, som er paa Leyre!

** 375

ALUILDE

Men du skal tilsværge mig, at du skienker ham Livet..

HIARTVAR

Ved mine beskiermende Guder, han skal være iblant mine ypperste Mænd!.. Hvem er det?

ALUILDE

Viggo.

HIARTVAR

Viggo?.. det kan ikke være.. Himmel!.. Han, som gav Skulde sit Bane-Saar?.. Men jeg har soeret.. og desuden er han endnu den troeste af de Kiemper, som vogtede Rolf..

ALUILDE1)

Skulde det være mueligt?..

HIARTVAR

Men jeg har tilsoeret dig det, Aluilde, og jeg skal ikke bryde min Eed.. Man kalde ham!..2). Imidlertid Hagbarth.. der mumles overalt om en Hother.. Kan du ikke give mig nogen Oplysning derom?..

HOTHER

Ingen kan oplyse dig bedre derom, end just jeg, Hiartvar..

HIARTVAR

Du kan dog ikke vilde tilegne dig dette Navn.. Hothbrods Søn, havde ingen dødeligere Fiende end Rolf, og du var en af hans troe Tienere..

HOTHER

Og jeg siger dig, at Hothbrods Søn havde dødeligere Fiender, end Rolf.. den Utaknemmelige.. Forræderen og den krybende Morder, de ere Hothers verste Fiender3).

HIARTVAR

Jeg foragter at trættes med dig, forvovne Fremmede.. dog jeg vil endnu give dig et Valg.. der

* * *
-- 376

seer jeg din viise Raadgiver Gevar.. Overlæg med ham, om du heller vil døe, som Hagbarth, eller som Hother.. Men betænk dig ikke længe.. Jeg maatte ellers vælge for dig1).

HOTHER

Du skal have min Beslutning, førend du venter den2).

ALUILDE

Der er den værdige overblevne, Hiartvar, som du lovede mig at skaane..3) Ha!..Jeg maatte døe af Blusel!

FEMTE OPTRIN

DE FORRIGE, VIGGO

HIARTVAR

Kom nærmere Viggo..Vi vil forglemme denne Nat.. Aluilde siger, at du vil tiene mig.

VIGGO

Jeg begierte af Aluilde, at hun vilde sige det.

RUDE

Ha!.. Viggo er en Forræder..

HIARTVAR

Man give mig et Sværd!...4) Tag dette, og brug det for mig, som du brugte det forrige for Rolf..

VIGGO

Saaledes pleiede ikke Rolf at give sine Tienere Verje i Hænderne.

HIARTVAR5)

Sværg da Viggo!..

VIGGO

Værer Vidner I alvidende Guder, som hører Løfter!..Værer Vidner I Kongernes Beskiermere!..

---- 377

Værer Vidner I som elske Dans Afkom, at Viggo holder sit Løfte!..1) døde Forræder!..

HIARTVAR

Ha!.. Død!.. min rette Løn!..2)

ALUILDE

Helt!.. sande Helt!..Viggo! min Viggo!.. kan du tilgive din Aluilde?..

VIGGO

Efterat denne Utaknemmelige dræbte Rolf, er al Mistanke grundet.. Lev vel udvalgteste Brud, og tænk undertiden paa din Viggo.. Ha støder kun.. hugger!.. jeg leer af min Død.. Jeg har hævnnet min Konge.. og hos ham vil jeg falde..3).

SIETTE OPTRIN

RUDE OG ALUILDE

ALUILDE4)

Jeg kunde gjøre dig.. dig, som jeg kiendte.. saa grusom en Fornærmelse!.. og nu er du død min Viggo..

RUDE5)

Ædle Viggo!.. Lad mine Taarer.. Lad Rudes Taarer være dig en Belønning for din Troeskab!..

ALUILDE6)

Jeg er lykkelig, som du min Rude.. Men hvilken Lyksalighed!..

RUDE

Den er os kostbar.. men lad os ikke misunde de faldne Helte deres Ære..7).

----- 378

SIDSTE OPTRIN

DE FORRIGE. HOTHER. GEVAR. DANSKE BEVÆBNEDE BORGERE. NORSKE KIEMPER

GEVAR1)

De flye til Skibene.. Lad dem flye!.. de har adlydt deres Konge, og vi vil ikke besmitte os med deres Blod.

HOTHER2)

Ædle Rude, du er hævnnet.. og de Danske fordre dig til Dronning.

RUDE

Nei Hother.. Nedtrykt og træt af Ulykker, som jeg er, vilde jeg være for svag til at sørge for utalliges Vel.. Rolfs og Biarkes og de mange stolte Kiempers Død er hævnnet.. det er mig nok.. Jeg vil tilbringe de faa Dage, som jeg kan have tilovers i Rolighed.. Hersk du over de Danske, som Rolf, og vær lyksaligere end han!.. Borgere af Leyre! .. Det er Hother, Svanvides Hadding-Dotters Søn..

DANSKE BORGERE

Længe leve Hother!.. Hersk som Rolf, og vær lykkeligere end han.

GEVAR

Og fra nu af er han eders Konge, tapre Normænd.

NORMÆND

Lev længe du vakkre Fyrste, og vær vor Fader, som Gevar var det!

HOTHER

To Kongeriger er en stor, men en farlig Gave af Alfader.. Man bør ikke takke ham derfor, uden ved at gjøre sig værdig dertil.. Og Eder, som ere store nok til at bortgive Sceptere.. Eder vil jeg stræbe at bevise min Taknemmelighed for den Tillid I bære til mig, skjønt mine Aar kun ere faae, og de Pligter ere mange og vigtige, som I skienkte mig .. Jeg tager en Krone af Dine Hænder, ædleste

* *
-- 379

Fyrstinde, og en af Dine, viise Gevar.. men Eders Ønsker skal være min Rettesnoer.

RUDE

Danmarks Lyksalighed var Rolfs eneste Ønske, og det er mit..

GEVAR

Og hvem skulde Gevar elske høiere, end sine Nordmænd?..

HOTHER1)

Hører det da i Guder, som bærer Omsorg for Norden; og du Alfader vær Vidne til Hothers Løfte! Før briste mit Hierte, førend det ønsker noget ivrigere, end mine Undersaatters Vel!..

GEVAR

Alviise Jordens Bestyrer!.. saaledes vender du Jammer til Fryd, og Ødeleggelse til nye Styrke for det Land, som du elsker.. Evig være Dans Afkom! .. Evig.. thi jeg seer det.. skal Skiold-Ungernes og deres Undersaatters Lyksalighed være!.. Deres og Dydens Fiender skal aldrig undertrykke dem.. Aldrig saa dybt, at de ikke reise sig igjen, som Stormen reiser sig.. som det mægtige Veir fra Norden .. Og i de sidste Tider.. thi langt, langt aabnes mig glade Udsigter.. I de sidste Tider skal man sige om den, der sidder paa Dans Sæde: See skal man sige: Han er lykkeligere end Skiold, og bedre end Rolf Krage!

*
- 380